

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και το Πρωτόκολλο που υπεγράφησαν στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπείται η νομοθετική κύρωση του Πρωτοκόλλου που αναθεωρεί άρθρα της Σύμβασης, που υπογράφηκε στη Βέρνη, μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.

Με τη σύμβαση επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος το οποίο πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

1. Γενικό Μέρος

Η αναθεώρηση της Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος ήταν επιβεβλημένη μετά την υπογραφή της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη φορολογία των τόκων των καταθέσεων.

Ειδικότερα, η Συμφωνία αυτή, προβλέπει μέτρα ισοδύναμα με τα θεσπιζόμενα στην Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις. Η Οδηγία αυτή ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία με το Νόμο υπ' αριθμ. 3363 ΦΕΚ 159 τ.Α' / 23.06.2005.

Επιπλέον, δόθηκε η δυνατότητα και στις δύο πλευρές να επικαιροποιήσουν, άρθρα της εν λόγω ΣΑΔΦ που αφορούν τη φορολογία μερισμάτων, τόκων, ωφέλειας από κεφάλαιο, διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού και ανταλλαγής πληροφοριών.

Στο ειδικό μέρος που ακολουθεί, γίνεται ανάλυση των άρθρων που αναθεωρούνται.

2. Ειδικό Μέρος

Με άρθρα του εν λόγω Πρωτοκόλλου που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται τα εξής:

Άρθρο I Μερίσματα

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από νομικό πρόσωπο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Συγκεκριμένα, το πρωταρχικό δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων έχει το Κράτος κατοικίας του δικαιούχου των μερισμάτων, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής, δηλαδή, στο Κράτος που βρίσκεται το νομικό πρόσωπο που διανέμει τα μερίσματα, το δικαίωμα να φορολογεί τα εν λόγω μερίσματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, αλλά ο φόρος που θα επιβάλλει δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 5% επί του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, όταν ο δικαιούχος αυτών είναι εταιρία του ενός εκ των συμβαλλομένων Κρατών (εκτός προσωπικής εταιρίας) με άμεση συμμετοχή τουλάχιστον 25% στο κεφάλαιο της εταιρίας του άλλου συμβαλλομένου Κράτους που καταβάλλει τα μερίσματα. Για όλες τις άλλες περιπτώσεις, δηλαδή για συμμετοχή μικρότερη του 25% ο συντελεστής παρακράτησης θα είναι 15%.

Άρθρο II Τόκοι

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει τη φορολογία των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Το κράτος της κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών παρέχεται, όμως, και στη Χώρα που προκύπτουν οι τόκοι (Χώρα πηγής) το δικαίωμα φορολογίας, με βάση την εσωτερική νομοθεσία της, αλλά ο φόρος που θα υπολογισθεί έτσι δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 7% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

Άρθρο III Ωφέλεια από κεφάλαιο

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Κράτους. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις παραχωρείται το δικαίωμα φορολογίας του εισοδήματος αυτού στο Κράτος όπου βρίσκεται η ακίνητη περιουσία, παράλληλα, όμως, η Χώρα κατοικίας του δικαιούχου έχει δικαίωμα να φορολογήσει επίσης το εισόδημα αυτό.

Περαιτέρω ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής επαγγελματικής περιουσίας, η οποία ανήκει σε μία μόνιμη εγκατάσταση την οποία διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και παρέχεται το δικαίωμα φορολογίας και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Η ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση και συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη των εν λόγω πλοίων ή

αεροσκαφών. Έτσι όσον αφορά την ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων με ελληνική σημαία ή σημαία τρίτων Κρατών ή αεροσκαφών που ανήκουν σε ελληνικές αεροπορικές ή ναυτιλιακές επιχειρήσεις, η Ελλάδα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας.

Η ωφέλεια που προκύπτει από εκποίηση οποιοδήποτε άλλου, πλην των ανωτέρω, περιουσιακού στοιχείου φορολογείται αποκλειστικά στη Χώρα κατοικίας του δικαιούχου.

Άρθρο V Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Το άρθρο αυτό καθιερώνει ειδική διαδικασία επίλυσης των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της Σύμβασης.

Οι φορολογικές Αρχές των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν την υποχρέωση να επικοινωνούν μεταξύ τους για την συζήτηση των προβλημάτων που αναφύονται κατά την εφαρμογή της Σύμβασης επί συγκεκριμένων υποθέσεων για την από κοινού εξεύρεση λύσης.

Στην περίπτωση που κρίνεται σκόπιμη η προφορική ανταλλαγή απόψεων για την επίτευξη συμφωνίας, τα Συμβαλλόμενα Κράτη επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας.

Άρθρο VI Ανταλλαγή πληροφοριών

Με τις διατάξεις του επίσης σημαντικού αυτού άρθρου επιδιώκεται η συνεργασία των Φορολογικών Αρχών των δύο Κρατών για την αντιμετώπιση της διεθνούς φοροδιαφυγής, πράγμα το οποίο αποτελεί ένα από τους βασικούς στόχους της Σύμβασης.

Οι Φορολογικές Αρχές των δύο Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες αφορούν στις φορολογικές υποχρεώσεις των φορολογουμένων τους, οι οποίοι διατηρούν οικονομικούς δεσμούς και στα δύο Κράτη, και οι οποίες κρίνονται απαραίτητες για την εφαρμογή, τόσο των διατάξεων της Σύμβασης, όσο και των διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού οι εν λόγω πληροφορίες αφορούν τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση (δηλαδή φόρους εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων), χρησιμοποιούνται από τα δύο Κράτη αποκλειστικά και μόνο για φορολογικούς σκοπούς και θεωρούνται απόρρητες, δηλαδή δεν ανακοινώνονται σε άλλα πρόσωπα πλην εκείνων τα οποία είναι επιφορτισμένα με την βεβαίωση και είσπραξη των φόρων ή την εκδίκαση φορολογικών υποθέσεων.

Άρθρο VII

Το άρθρο αυτό αναθεωρεί διατάξεις του αρχικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης και ειδικότερα:

- (α) συμπεριλαμβάνει αναγνωρισμένα συνταξιοδοτικά ταμεία ή συνταξιοδοτικά

προγράμματα που λειτουργούν στα Συμβαλλόμενα Κράτη, είτε από τα ίδια τα Κράτη, είτε από πολιτικές υποδιαιρέσεις αυτών, καθώς και τους όρους λειτουργίας αυτών. Επίσης διευκρινίζεται ότι ο όρος «σύνταξη» καλύπτει τόσο τις περιοδικές όσο και τις εφάπαξ πληρωμές και

- (β) δίδονται διευκρινίσεις για την διαδικασία ανταλλαγή πληροφοριών που πρέπει να ακολουθούν τα Συμβαλλόμενα Κράτη, καθώς και τεχνικές λεπτομέρειες για τη διαδικασία αυτή.

Στην κύρωση του ανωτέρω Πρωτοκόλλου που αναθεωρεί άρθρα της Σύμβασης, αποβλέπει αυτό το Σχέδιο νόμου το οποίο σας υποβάλλουμε προς ψήφιση.

Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Σ. ΔΗΜΑΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
& ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ